

INTOXICARILE MAGISTRATILOR IN CAZUL CARACAL – AMR calca pe cap profitorii tragediei Alexandrei: "Dreptul la viata al unui copil a fost comparat, intr-un mesaj pe Facebook al unui judecator cu dreptul la somn... Ar trebui sa ne lasam convinsi ca fara protocoalele intre parchet si SRI un dosar ce implica protectia dreptului la viata nu poate fi instrumentat... Afirmatiile au fost facute din nestiinta sau din dorinta de manipulare a opiniei publice?"

Scris de Elena DUMITRACHE

Dezvaluiri - Evenimente

Tragedia de la Caracal, unde presupusul criminal Gheorghe Dinca a rapit-o, violat-o si apoi ucis-o pe tanara Alexandra Macesanu, in varsta de 15 ani, a fost prilej bun pentru unii magistrati #rezist sa iasa la inaintare pentru a mai strange capital de imagine sau pur si simplu pentru a se auzi in castile serviciilor. De cum a iesit la iveala drama ultimelor clipe ale Alexandrei, **a fost scoasa pe piata poate cea mai ticaloasa ipoteza: aceea ca tanara de 15 ani ar fi avut o sansa la viata daca, atentie, protocoalele SRI-PICCJ ar fi fost inca in vigoare ori daca SRI continua sa fie organ de cercetare penala, caci vedeti voi, SRI ar fi putut sa o localizeze imediat pe Alexandra.** Ipoteza a fost lansata nu doar din mediul politic, ci mai grav, din randul magistratilor care, culmea, ar fi trebui sa fie revoltati pentru slujul pe care l-au facut ani la randul in fata serviciilor de informatii pe niste acte situate, astfel cum CCR a stabilit, in afara legii.

Tragedia de la Caracal, unde presupusul criminal Gheorghe Dinca a rapit-o, violat-o si apoi ucis-o pe tanara Alexandra Macesanu, in varsta de 15 ani, a fost prilej bun pentru unii magistrati #rezist sa iasa la inaintare pentru a mai strange capital de imagine sau pur si simplu pentru a se auzi in castile serviciilor. De cum a iesit la iveala drama ultimelor clipe ale Alexandrei, **a fost scoasa pe piata poate cea mai ticaloasa ipoteza: aceea ca tanara de 15 ani ar fi avut o sansa la viata daca, atentie, protocoalele SRI-PICCJ ar fi fost inca in vigoare ori daca SRI continua sa fie organ de cercetare penala, caci vedeti voi, SRI ar fi putut sa o localizeze imediat pe Alexandra.** Ipoteza a fost lansata nu doar din mediul politic, ci mai grav, din randul magistratilor care, culmea, ar fi trebui sa fie revoltati pentru slujul pe care l-au facut ani la randul in fata serviciilor de informatii pe niste acte situate, astfel cum CCR a stabilit, in afara legii.

AMR: "Asociatii profesionale nu sunt deranjate de aceasta simbioza, fie ea si punctuala, intre procurori si ministrul justitiei in dosarul Caracal, cu privire la probe"

Dupa ce s-au calmat cat de cat spiritele in randul magistratilor, **Asociatia Magistratilor din Romania condusa interimar de judecator dr. Andreea Ciuca (foto), a efectuat o analiza la rece, extrem de pertinenta asupra modului in care au reactionat judecatorii si procurorii, majoritatea din randul #rezistentilor de pe scarile Palatelor de Justitie, in cazul Alexandra, dar si care au fost consecintele reactiilor lor.** Intr-o pozitie remisa Lumea Justitiei AMR explica detaliat care au fost diversiunile cele mai odioase din randul magistratilor pe tragedia de la Caracal.

Astfel cum am precizat, de departe cea mai deplasata ipoteza sustinuta in randul magistratilor #rezist a fost cea referitoare la faptul ca, daca Serviciul Roman de Informatii mai avea competenta legala de a face acte de urmarire penala, atunci gasirea Alexandrei Macesanu ar fi fost mult mai facila. **Cu alte cuvinte, au sustinut sub diferite forme unii magistrati, Romania fara SRI este moarta, iar procuratura si politia nu se pot descurca singure in fata unui caz de rapire.**

Conchizand in acest sens, **Asociatia Magistratilor din Romania subliniaza ca "ar trebui sa ne lasam convinsi ca fara protocoalele de colaborare/cooperare intre parchet si SRI un dosar ce implica protectia dreptului la viata nu poate fi instrumentat".** Ceea ce este extrem de grav!

De altfel, AMR subliniaza ca in cazul Alexandrei Macesanu au fost facute o serie de afirmatii, din partea unor asociatii profesionale sau a unor magistrati, care nu doar ca pot pune probleme serioase din punct de vedere deontologic, dar subrezesc si independenta justitiei.

Publicam in continuare pozitia Asociatiei Magistratilor din Romania in cazul "Caracal":

"Asociatia Magistratilor din Romania (AMR), organizatie neguvernamentala, apolitica, nationala si profesionala a judecatorilor si procurorilor, declarata ca fiind „de utilitate publica” prin HG nr. 530/21 mai 2008, reprezentata legal de judecator dr. Andreea Ciuca, in calitate de presedinte interimar, transmite urmatorul comunicat de presa:

Asociatia Magistratilor din Romania (AMR) observa cu profunda ingrijorare ca, in derularea evenimentelor publice din „dosarul Caracal” – sau, mai exact, din „dosarele Caracal”, fiindca unul exista deja de cateva luni la DIICOT – au fost facute o serie de afirmatii, din partea unor asociatii profesionale sau a unor magistrati, care nu numai ca pun serioase probleme din perspectiva deontologica, ci subrezesc independenta justitiei.

In primul rand, dreptul la viata nu poate fi pus deasupra niciunui principiu de drept, niciunei slove doctrinare ori dezlegari jurisprudentiale. Asta nu inseamna ca dreptul la viata ar trebui aparat prin faradelegi, dar nici ca, pentru a-l prezerva, este acceptabil sa ne inglodam in formalisme si sa ne ascundem dupa litera legii tocmai cand aceasta litera de ofera solutii pe care avem indatorirea profesionala si deontologica sa le aplicam.

Dreptul la viata al unui copil a fost comparat, intr-un mesaj pe Facebook al unui judecator (specializat in dreptul penal!), cu dreptul la somn ori inviolabilitatea domiciliului unui infractor, balanta inclinandu-se, chipurile, in favoarea acestora din urma cu explicatia ca acum doar judecatorul incuviinteaza masura perchezitiei, dar au fost perioade cand era luata de procuror sau chiar de organele de cercetare penala pentru situatii urgente, cand nu se putea astepta autorizatia.

Intrebarea care se pune este urmatoarea: afirmatiile de mai sus au fost facute din nestiinta sau din dorinta de manipulare a opiniei publice? Indiferent de raspuns, sunt la fel de grave. O simpla citire a dispozitiei art. 159

alin. 3 din Codul de procedura penala ar trebui sa trezeasca la realitate, din somnul ratiunii care, da, nici acesta nu este mai presus de dreptul la viata (!), dat fiind ca, in cazul infractiunilor flagrante (daca nici apelul disperat la 112 cu privire la amenintarea vietii nu dezvaluie indicii ale unei infractiuni flagrante, atunci degeaba ne batem in piept ca traim dupa carti si principii), perchezitia poate fi efectuata si in afara intervalului orar prevazut ca regula, adica si inainte de ora 6 a.m. si dupa ora 10 p.m.

Ce-i drept, la inceputul postarii s-a amintit ca de la inviolabilitatea domiciliului se poate deroga pentru „inlaturarea unei primejdii privind viata, integritatea fizica sau bunurile unei persoane”, dar ce folos, de vreme ce, prin raportare la legislatie, concluzia a fost: „se pare ca dreptul la somn e mai important decat cel la viata”.

S-a mai dat publicitatii, printr-o scrisoare deschisa a unei asociatii profesionale, „cronologia «zilelor» de 24-25 iulie 2019, astfel cum a fost ea «constatata» de colegii procurori”. Pe langa faptul ca nici sistemul judiciar si nici cetatenii acestei tari nu erau interesati, in tragedia „dosarului Caracal”, de o derulare a „zilelor”, ci de ceea ce s-a facut efectiv, observam ca **procurorii semnatari nu s-au impiedicat, de asta data, de caracterul nepublic al acestei etape a dosarului, aratand orarul actelor/actiunilor si, in mod implicit, al inactiunilor, in „dosarul penal pentru lipsire de libertate”, „inregistrat de politie la Parchetul de pe langa Judecatoria Caracal” la ora 15,30, in ziua de 24.07.2019 – „ziua in care victima a disparut”, dupa ce „joi, ora 11,00 – victima apeleaza Serviciul de Urgenta 112 de mai multe ori”. Tot din cronologia „zilelor” am aflat ca, numai dupa ce au trecut 11 ore si 20 de minute de la inregistrarea dosarului la parchet, adica „vineri, ora 02,20 – sunt solicitate mandate de perchezitie pentru locatia suspecta si alte 2 posibile locuri”, ca la 5,30 „se constituie echipa de politisti” (mandatele de perchezitie fusesera luate de la instanta la 3,15) si ca la ora 6, adica dupa 19 ore de la apelul la 112 si dupa 14 ore si 30 de minute de la inregistrarea dosarului la parchet, s-a intrat „in locurile pentru care au fost luate mandatele de perchezitie”.**

„Cronologia” a omis, insa, existenta dispozitiei legale (art. 159 alin. 14 lit. b Cod procedura penala) a carei aplicare facea posibila inceperea perchezitiei fara inmanarea copieii mandatului, fara informarea prealabila privind posibilitatea solicitarii prezentei unui avocat ori a unei persoane de incredere, daca exista suspiciunea ca in spatiul in care urmeaza a se efectua perchezitia se afla o persoana a carei viata sau integritate fizica este pusa in pericol.

Cel putin surprinzator este modul in care s-a incercat deplasarea subiectului de la modalitatea de indeplinire a atributiilor legale, prin raportare concreta la factorul timp, esential in cauza, asa cum rezulta chiar din „cronologia” „constatata de colegii procurori”, la darea vinii pe tehnica de localizare a victimelor deficitara, „aceeasi ca in toate dosarele penale instrumentate in ultimii 3 ani”. La un simplu calcul, 2019 – 3 = 2016. **Adica anul in care a fost pronuntata Decizia CCR nr. 51/2016, potrivit careia SRI nu are competenta legala de a face acte de urmarire penala. Si s-a ajuns, astfel, de la tragedia unei vieti de copil curmate, la ineficienta anchetei penale determinata de faptul ca tehnica SRI este indisponibila dupa decizia CCR, iar tehnica existenta este „deficitara”. Cu alte cuvinte, ar trebui sa ne lasam convinsi ca fara protocoalele de colaborare/cooperare intre parchet si SRI un dosar ce implica protectia dreptului la viata nu poate fi instrumentat. Si ar mai trebui sa inchidem ochii la faptul ca, de 3 ani, nu s-a facut ceea ce trebuia sa se faca pentru respectarea deciziei CCR si organizarea centrului national de interceptari in asa fel incat sa aiba acces rapid procurorul si organele de cercetare penala, iar tehnica sa nu fie „deficitara”. Faptul ca, inclusiv dupa publicarea deciziei CCR, adica dupa ce a devenit obligatorie, Parchetul General a incheiat un nou protocol cu SRI, la umbra unei OG, dar, prin continut si obligatii, in afara legii, nu este amintit deloc. Si nici despre cei ce s-au complacut in „cooperarea” cu serviciile de informatii, in loc sa ceara, sus si tare, reorganizarea centrului national de interceptari, sub o autoritate civila, pentru a servi scopului in care (credem ca) a fost creat.**

S-a mai aratat cu degetul (de catre o alta asociatie profesionala a procurorilor) si catre presedintele CSM, si catre o parte din membrii Consiliului (din cadrul Sectiei pentru judecatori), pentru ca au indraznit sa ceara Inspectiei Judiciare „efectuarea tuturor verificarilor necesare cu privire la imprejurarile in modalitatea in care procurorul din cadrul Parchetului de pe langa Judecatoria Caracal a exercitat supravegherea activitatii de cercetare penala in

cauza si a coordonat activitatea de efectuare a perchezitiei domiciliare, precum si cu privire la modul de solutionare a cererilor inregistrate pe rolul Judecatoriei Caracal in aceasta cauza". Comunicatul Sectiei pentru judecatori postat in 26.07.2019, urmat de un altul, in data de 28.07.2019, adica dupa ce asociatia procurorilor facuse publica, in 27.07.2019, scrisoarea deschisa privind „cronologia zilelor de 24-25 iulie 2019, astfel cum a fost ea constatata de colegii procurori” - continand detalii, pe ore, privind actele procurorului/politiei -, a relevat aspecte ce au clarificat o serie dintre afirmatiile facute din interiorul sistemului de justitie in acele zile. Astfel, s-a aratat ca in evenimentul dramatic despre care opinia publica din Romania a luat cunostinta incepand cu 26.07.2019, cadrul legislativ actual are toate mecanismele care sa garanteze o eficienta deplina a procedurilor si ca folosirea drept pretext a situatiei pentru invocarea unor consecinte presupus negative ale modificarilor aduse legislatiei penale si procesual penale nu poate reprezenta decat o distorsiune manipulatorie a faptelor si o incercare indecenta de a profita de o situatie absolut critica pentru adancirea starii de conflict din societate – in conditiile in care modificarile legislative in materie penala clamate nu au fost, inca, aprobate de legiuitor, procesul legislativ fiind in etapa verificarii de constitutionalitate. De asemenea, s-a subliniat ca este de neconceput cum magistrati organizati in anumite forme asociative inteleg sa sustina ca justitia din Romania nu se poate infaptui fara sprijinul si implicarea SRI - afirmatii fara niciun fel de suport si care nu fac decat sa decredibilizeze sistemul de justitie si sa puna sub semnul intrebării Constitutia, legile si deciziile Curtii Constitutionale.

Asadar, prin solicitarea verificarilor – pe care, de altfel, conform Legii nr. 317/2004, le poate cere orice persoana interesata, aspectele sesizate Inspecției Judiciare fiind supuse unei verificari prealabile in cadrul careia se stabileste daca exista sau nu exista indiciile savarsirii unei abateri disciplinare –, presedintele CSM si unii dintre membrii Sectiei pentru Judecatori nu au indus, in sine, ideea prestabilita a vinii unor magistrati (si, oricum, daca, prin absurd, ar fi facut-o nu ar fi avut eficienta, in conditiile in care urmeaza verificarile prealabile, iar, in cazul unei actiuni disciplinare, competenta apartine Sectiei pentru procurori, separare de cariere pe care AMR a sustinut-o, sub toate aspectele, la Comisia speciala a Parlamentului, iar reprezentantii asociatiilor profesionale care acum se plang de initiativa Sectiei pentru judecatori s-au opus vehement acestei separari...).

Pe langa intrebarile de mai sus, cu posibilele lor raspunsuri, ca replici la aspectele din ancheta publicate de procurori, nu putem sa nu remarcam ca ministrul justitiei a intrat in posesia unor date din dosarul penal (rezultatele expertizei antropologice facute de INML, pe care le-a si comunicat mai departe, ducand vestea mortii la familia tinerei a carei tragedie constituie subiectul acestor dezbateri), iar explicatia ar fi ca in temeiul art. 62 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 procurorii isi desfasoara activitatea sub autoritatea ministrului justitiei. Ceea ce nu intelegem nici acum este dubla masura, potrivit careia, pe de o parte, **asociatii profesionale acuza, cu titlu general, scaderea dramatica a independentei procurorului (fara sa tina seama, cel putin, de cele 7 texte ale Legilor Justitiei care o reflecta direct), prin raportare la executiv, iar, pe de alta parte, nu sunt deranjati de aceasta simbioza, fie ea si punctuala, intre procurori si ministrul justitiei in dosarul Caracal, cu privire la probe.**

Dincolo de aceste ape tulburi, ramane tristetea si durerea unei vieti curmate pentru care regretul si cuvintele nu sunt destule! Tragedia mortii unui copil nu poate fi moneda de schimb. Niciodata si pentru nimic!

jud. dr. Andreea Ciuca

Asociatia Magistratilor din Romania (AMR)"